

На краю дзвінкого світу,  
там, де соняхи,  
волошковим небом сніда  
зайчик сонячний.

Вдень у піжмурки по лісу  
гра з кульбабами,  
заплітає в тепле листя  
літо бабине.

А під вечір між кущами  
плаче, стомлений,  
бо живе один, без мами,  
зайчик сонячний.